

Uspavanka.

*Bele zvezde se nad tihe dvore
nižajo,
uspavanke se nam z njimi
bližajo.* *Lestvo zlato na nebo
pristavlja,.
duše na sionsko pot
odpravlja.*

*Rožnonežni sen
razpredajo,
angelci z daljav
nas gledajo.*

*Tam šatori rajskeozali
se blestijo,
nebeščani v večni sreči
se smejijo.*

*Nuše duše za ročice
vodijo,
zorne zvezde z nami
hodijo . . .*

Fr. Pengov:

Rdeče jagode.

*D*eček, ves poln zavisti in lakomnosti, je šel v gozd, da si nabere rdečih jagod. Imel je lepo košarico že skoro do vrha napopljenjo. Pa ga sreča Mati božja in ga vpraša ljubeznivo, kakor ume samo ona: »Kaj imas v košarici, srček moj?«

Fantalin pa se odreže kljubovalno: »Nič!«

Bal se je namreč, da bi ga morda gospa ne zaprosila za par jagod.

»No,« odgovori Devica miloresno, »če to ni nič, potem ti pa tudi ne bo nič koristilo!«

Od tedaj se nihče ne nasiti z jagodami, pa naj jih pozoblje, kolikor hoče.

